

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. V.**, bytem „X“, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.6.2011, JID 88851/2011/KUUK/Ham, č.j. 131/UPS/2011-13,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 10.6.2011, JID 88851/2011/KUUK/Ham, č.j. 131/UPS/2011-13, a rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, stavební úřad, ze dne 12.11.2010, sp. zn. 19949/2010/SÚ-Šu, č.j. MUVA 23434/2010, se **pro vady řízení zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.6.2011, JID 88851/2011/KUUK/Ham, č.j. 131/UPS/2011-13, jímž bylo částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), ze dne 12.11.2010, sp. zn. 19949/2010/SÚ-Šu, č.j. MUVA 23434/2010, kterým bylo podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen „stavební zákon“) a podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení (dále jen „vyhláška“), vydáno na žádost žadatele, Teplárny Varnsdorf a.s., rozhodnutí o umístění stavby, a to po změně učiněné žalovaným ve znění: „Stavební úpravy provozu Teplárny Varnsdorf a.s. – hala pro skladování biomasy včetně přípojky vody, kanalizace, el. instalace, venkovního osvětlení, zpevněných ploch a komunikace, přístavby a stavebních úprav v kotelně, demolice zásobníku škváry, přeložka el. rozvodů na p.č. 6234/1, 6234/2, 6234/15, 6234/16, 6234/37, 6234/38 k.ú. Varnsdorf“ (dále jen „stavba“).

V žalobě konstatoval, že se žalovaný nezabýval pochybeními stavebního úřadu a sám v rozporu se stavebním zákonem vydal napadené rozhodnutí. Žalobce uvedl celkem 17 žalobních bodů:

1) Žalovaný se nezabýval zásadním pochybením stavebního úřadu, který usnesením ze dne 9.2.2011 uznal žalobce jako účastníka územního řízení, přičemž toto usnesení bylo doručeno žalobci až dne 16.2.2011. Avšak již dne 8.2.2011 byla vydána stavebním úřadem výzva účastníkům k vyjádření se k podkladům odvolání, které ještě neexistovaly, neboť účastníkem se žalobce stal až dne 16.2.2011, kdy mu bylo doručeno uvedené usnesení. Žalobci ani nebyla řádně stanovena lhůta pro uplatnění námitek podle § 87 odst. 1 stavebního zákona a § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

2) Žalovaný ve svém rozhodnutí uznává, že došlo k pochybení při aplikaci ustanovení § 87 stavebního zákona. Dle tohoto ustanovení místo a den místního šetření sdělí stavební úřad jeho účastníkům nejméně 15 dní předem. Stavební úřad tuto povinnost porušil tím, že oznámení o zahájení územního řízení bylo vyvěšeno dne 8.10.2010 a místní šetření bylo stanoveno na den 5.11.2010, zákonná lhůta nebyla dodržena o dva dny.

3) Žalovaný změnil v rozporu s ustanovením § 90 odst. 3 správního řádu rozhodnutí stavebního úřadu, neboť odvolací orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Opravou rozhodnutí o umístění stavby v těsné blízkosti rodinného domu nepochybně vzniká žalobci újma. Dovozem a manipulací s biomasou v těsné blízkosti rodinného domu dochází k narušení pohody bydlení a snížení tržní hodnoty rodinných domů. V neposlední řadě se také zvýší výskyt alergenů, hmyzu a zápachu.

4) Žalovaný nezákonně posoudil námitku žalobce ze dne 12.5.2011, že informace o záměru nebyla vyvěšena vůbec nebo jak uvádí v oznámení o zahájení územního řízení správního orgán I. stupně byla vyvěšena na parcele č. 6234/38. Tato parcela je umístěna uvnitř uzavřeného a hlídaného areálu Teplárny Varnsdorf a.s. Uvedená parcela však není veřejně přístupným místem, a tak se veřejnost nemohla o řízení dozvědět a došlo tak k porušení ustanovení § 87 odst. 2 stavebního zákona.

5) Žalovaný měl podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu současně s výzvou k odstranění nedostatků v žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu řízení přerušit a žadatel měl v dané lhůtě doplnit podklady, které by sloužily pro vydání opravy rozhodnutí do stanovené lhůty přes podatelnu žalovaného. Žalovaný však vycházel z listin, které se dostaly do spisu, aniž by prošly podatelnou. Jedná se o vyjádření krajské hygienické stanice ze dne 19.4.2011, vyjádření oddělení dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Varnsdorf ze dne 15.3.2011, plné moci Teplárny Varnsdorf a.s. a společnosti Velveta a.s., sdělení podlimitního záměru ze dne 9.8.2010 a vyjádření Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký a Liberecký kraj (dále jen „OIP“) ze dne 8.6.2009.

6) Plná moc společnosti Velveta a.s. udělená společnosti Trigad s.r.o. k jednání ve věci v řízení pro územní a stavební povolení je generální plnou mocí, která měla být podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu s ověřeným podpisem. Stejně tak měla být ověřena i plná moc společnosti Teplárna a.s. K těmto listinám neměl žalovaný přihlížet.

7) Plná moc vlastníka pozemku, na kterém měla být stavba umístěna, byla podepsána Ing. M. P., členem představenstva společnosti Velveta a.s. Dle výpisu z obchodního rejstříku nemůže člen představenstva bez souhlasu valné hromady disponovat majetkem společnosti. V daném případě měl žalovaný požadovat zápis z valné hromady, která uděluje Ing. P. povolení disponovat s majetkem. Tento doklad nelze brát jako souhlas vlastníka pozemku společnosti Velveta a.s.

8) Pro vydání územního rozhodnutí bylo použito vyjádření OIP ze dne 25.10.2010, které se vyjadřovalo k úplně jiné dokumentaci, a to k územnímu řízení ze dne 17.12.2008. Místo přezkumu vyjádření podle § 149 odst. 3 správního řádu vložil žalovaný do spisu jiné vyjádření OIP ze dne 9.6.2009 bez razítka podatelny, které se opět vyjadřovalo k dokumentaci ze dne 17.12.2008. Dokumentace k územnímu řízení však byla vypracována v květnu 2009.

9) Žalovaný použil ke svému rozhodnutí o napojení stavby dokument Městského úřadu Varnsdorf, oddělení dopravy a silničního hospodářství (dále jen „OSMI“) ze dne 4.3.2011, který se vyjadřoval k žalobcovu odvolání. Nejedná se o závazné stanovisko k napojení stavby na místní komunikaci, ale o pouhé vyjádření k žalobcovu odvolání, které nelze použít jako závazné stanovisko ke stavbě. Komunikace pro napojení vjezdu nové stavby je nepovolenou stavbou, na kterou nikdy nebylo vydáno stavební povolení ani kolaudační rozhodnutí. Tuto skutečnost lze zjistit vyžádáním dokladů od stavebního úřadu Varnsdorf a OSMI Varnsdorf. Žalobce žádal vedoucího oddělení OSMI o písemné doložení těchto skutečností, ale nebylo mu vyhověno. Žalobce navrhuje, aby si tyto skutečnosti vyžádal soud u OSMI Varnsdorf.

10) V bodě 5. napadeného rozhodnutí žalovaný vypustil podmínku č. 4 z územního rozhodnutí, a to, že přístřešek pro osobní automobily bude přemístěn na parcelu č. 6234/1. Součástí dokumentace k územnímu řízení je umístění dopravníku ze skladu biopaliva do kotelny, který vede přes zmiňovaný přístřešek. Jelikož dokumentace k územnímu řízení nebyla opravena, nešlo by stavbu zrealizovat.

11) Ve zveřejněném rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebyla plánovaná stavba okótovaná. Nešlo tedy přesně určit, v jaké vzdálenosti od sousedních pozemků bude stavba umístěna a zda je v souladu s územním plánem. Žalovaný vycházel z nového (již okótovaného) snímku katastru nemovitostí, ve kterém ale není zakreslen rodinný dům pana S.. Výkresová část měla být se žalobou napadeným rozhodnutím také zveřejněna, tuto zákonem stanovenou povinnost žalovaný nedodržel, čímž porušil ustanovení § 9 odst. 3 vyhlášky.

12) Žalovaný změnil rozhodnutí stavebního úřadu tak, že vypustil pozemek č. 6234/36, na němž má být stavba umístěna. Součástí stavby je nepochybně manipulační plocha před skladem, kudy vede biomasa. Tato plocha je zčásti na pozemku č. 6234/38 a zčásti na pozemku č. 6234/36. Bez této manipulační plochy pro nájezdy nákladních automobilů s poloměrem jejich otáčení nelze sklad využívat. Vypuštění pozemku č. 6234/36 nemění tedy nic na faktu, že tento pozemek je nedílnou součástí stavby a bude zastavěn zpevněnou plochou a to je v rozporu s územním plánem, protože tento pozemek má být doprovodnou ochrannou zelení.

13) Dne 12.5.2011 se přihlásil jako opomenutý účastník pan S., majitel sousedního pozemku a rodinného domu. Žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem, když vydal rozhodnutí o vyloučení pana S. jako účastníka řízení.

14) Vzhledem ke skutečnosti, že do zákresu umístění stavby nebyl zakreslen rodinný dům pana S., nemohl žalovaný posoudit, jaká konkrétní práva by mohla být stavbou dotčena.

15) Žalobce podal dne 12.5.2011 doplňující skutečnosti k odvolání. S těmito novými námitkami, které byly doručeny žalovanému dne 16.5.2011 měl žalovaný seznámit všechny účastníky řízení před vydáním rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že nebyla dána lhůta k seznámení se s novými podklady, došlo k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

16) Dle stavebního zákona a správního řádu je správní orgán vázán žádostí o vydání rozhodnutí. Po nahlédnutí do spisu dne 21.6.2011 žalobce zjistil, že žadatel nežádal o

změnu rozhodnutí, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí žalovaného. Žalovaný neměl k vydání rozhodnutí závazné stanovisko místně příslušné vojenské ubytovací a stavební správy podle zákona č. 183/2006 Sb., geologickou, geomorfologickou a hydrogeologickou charakteristiku, zásady urbanistického, architektonického a výtvarného řešení, údaje o provedených a navrhovaných průzkumech, známé geologické a hydrogeologické podmínky, uvedení požadavku na asanace, bourací práce a kácení porostů, popis technologií, výrobního programu, popřípadě manipulace s materiálem, vnitřního a vnějšího dopravního řešení, systému skladování a pomocných provozů, řešení zásad prevence závažných havárií.

17) Žalobce má za to, že důvodem velmi nestandardního a v mnohém i protizákonného jednání žalovaného by mohl být i fakt, že stavba má být financována pomocí dotací u kterých je pravděpodobně posledním dnem čerpání den 1.7.2011, což je zároveň i den, kdy nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného. O tom, že žalovaný byl v kontaktu se žadatelem a mohl o tomto časovém tlaku vědět, může svědčit mimo jiné i to, že žadatel mohl dokonce doplňovat chybějící dokumenty do spisu bez podání před podatelnu žalovaného, a to aniž by žalovaný vydal rozhodnutí o přerušení řízení a vyzval žadatele k doplnění žádosti.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a jednotlivě se vyjádřil ke každé námitce žalobce.

K bodu 1) uvedl, že žalobce postavení účastníka řízení nezískal až vydáním usnesení stavebního úřadu podle § 28 správního řádu, neboť účastníkem byl žalobce od počátku řízení a usnesení o účastenství je pouze deklaratorní. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze (SJS 749/2001), z něhož vyvodil, že po vydání územního rozhodnutí již neměl správní orgán vydávat rozhodnutí o účastenství žalobce. Byť žalobce nebyl v probíhajícím územním řízení uváděn jako účastník řízení podle § 85 stavebního zákona, toto postavení měl a mohl ho uplatňovat, neboť při doručování důležitých listin veřejnou vyhláškou mu nic nebránilo uplatňovat v řízení námitky ve stanovené lhůtě. Postup stavebního úřadu, jímž dne 8.2.2011 vyzval účastníky řízení k vyjádření k předloženému odvolání byl v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 stavebního zákona. Správní řád nestanoví jednoznačný postup pro případ tzv. opomenutého účastníka a nestanoví, že je toto opomenutí důvodem ke zrušení rozhodnutí. Postup odvolacího orgánu tak vychází ze zhodnocení daného konkrétního případu. Žalobci byl poskytnut, byť až v průběhu odvolacího řízení, dostatečný prostor pro seznámení se s předmětem řízení, uplatnění námitek a hájení vlastnických práv. Zahájení územního řízení bylo oznámeno veřejnou vyhláškou, projednání záměru v územním řízení je veřejné a žalobce se mohl jednání zúčastnit a již tam uplatnit námitky. Řízení v obou instancích tvoří jeden celek, přičemž námitky uplatněné v odvolání, pokud by byly uplatněny již v řízení před stavebním úřadem, by neměly zásadní vliv na obsah prvoinstančního rozhodnutí. Důvodem je obecně skutečnost, že při rozhodování o námitkách účastníků nemá stavební úřad podle § 89 odst. 5 stavebního zákona téměř žádný prostor pro správní uvážení.

K bodu 2) žalovaný poukázal na to, že posledním dnem 15denní lhůty pro vyvěšení oznámení o zahájení územního řízení na úřední desce byla sobota dne 23.10.2010. Zákonem stanovená další 15 denní lhůta pro počítání nejbližšího dne konání ústního jednání začala běžet dne 24.10.2010. Nejbližší termín ústního jednání připadl na den 8.11.2010 (pondělí), jednání se však uskutečnilo dne 5.11.2010 (v pátek). Žalovaný zvažoval, nakolik je dané pochybení závažné a zda může mít ve svém důsledku vliv na zákonnost rozhodnutí. Po vyhodnocení zejména toho, že kromě žalobce zkrácení lhůty nikdo nenamítal ani námitky neuplatňoval, nebylo toto pochybení důvodem ke zrušení rozhodnutí.

K bodu 3) žalovaný uvedl, že v průběhu odvolacího řízení doplnil žadatel podklady rozhodnutí, jak je uvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí na str. 6. Žalovaný tak měl pro změnu rozhodnutí stavebního úřadu oporu ve spise. Žalovaný nerozhodl o změně umístění

stavby, to znamená, že samotnou opravou rozhodnutí nemohlo dojít k narušení pohody bydlení nebo ke snížení tržní hodnoty rodinných domů. Pochybení stavebního úřadu nebyla zásadního charakteru, a proto s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení přistoupil žalovaný ke změně územního rozhodnutí.

K bodu 4) žalovaný uvedl, že v protokolu z veřejného ústního jednání spojeného s místním šetřením konaným dne 5.11.2010 je uvedeno, že na místě stavby byla podle § 87 odst. 2 stavebního zákona informace o záměru vyvěšena. Naproti tomu žalobce své tvrzení ničím nepodložil. Dne 18.5.2011 zaslal žadatel žalovanému snímek, ze kterého je patrné, že informace o záměru byla vyvěšena na okně vrátnice u vjezdu do objektu. Ohledně určení místa vyvěšení informace lze přisvědčit žalobci, že se nejedná o veřejně přístupné místo. Toto však nelze klást k tíži žadatele. Ten si byl vědom nepřístupnosti parcely č. 6234/38 veřejnosti a informaci vyvěsil na vrátnici u vjezdu do areálu, aby možnost seznámit se se záměrem byla veřejnosti, jak ukládá ustanovení § 87 odst. 2 správního řádu, umožněna.

K bodu 5) žalovaný uvedl, že během odvolacího řízení se žadatel informoval o jeho průběhu a na základě informativní schůzky doložil nové podklady rozhodnutí, což mu umožňuje zákon. Dle § 36 odst. 3 správního řádu byla účastníkům dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Tvrzení žalobce, že žalovaný vycházel z podkladů, které se do spisu dostaly, aniž by prošly podatelnou, se nezakládají na pravdě. Podatelna žalovaného orazítkuje pravou stranu podání, případně obálku, nikoliv každý dokument zvlášť. Žalobcem uvedené podklady byly doručeny prostřednictvím podatelny, což žalovaný ve svém vyjádření podrobně rozvedl.

K bodu 6) žalovaný uvedl, že touto námitkou žalovaný netvrdí porušení svých subjektivních zpráv, a proto k ní není legitimován. V daném případě se jedná o plné moci podle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu a ty nemusí být opatřeny úředně ověřenými podpisy. Doložené plné moci jsou pro předmětné územní řízení v souladu se zákonem.

K bodu 7) žalovaný uvedl, že touto námitkou žalobce netvrdí porušení svých subjektivních zpráv, a proto k ní není legitimován. Souhlas s umístěním stavby podepsal za společnost Velveta Varnsdorf a.s. Ing. M. P., který je členem představenstva. Tím žadatel doložil souhlas s umístěním stavby v souladu s ustanoveními stavebního zákona. Zápis z valné hromady se nedokládá a stavební úřad v požadování jeho doložení nemá oprávnění.

K bodu 8) žalovaný uvedl, že žalobce netvrdí porušení svých subjektivních práv a proto k této námitce není legitimován. OIP není dotčeným orgánem, který v územním řízení uplatňuje závazné stanovisko. Stavební úřad proto neměl důvod k zamítnutí žádosti podle § 149 odst. 3 správního řádu a ani nelze v odvolacím řízení aplikovat přezkum ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu. Sdělení OIP ze dne 14.7.2009 uvádí, že změny v projektové dokumentaci nejsou tak významné a z tohoto důvodu platí vyjádření ze dne 17.12.2008. Z výše uvedeného vyplývá, že se OIP vyjádřil k upravené dokumentaci, která je z května 2009.

K bodu 9) žalovaný uvedl, že předmětem řízení není zřízení nového napojení na místní komunikaci. Dle předložené dokumentace bude se k dopravě ke skladu biomasy využito stávajícího sjezdu do areálu. OSMI poskytl pouze vyjádření ze dne 15.3.2011, které však není závazným stanoviskem. Není pochyb, že dopravní napojení bylo řešeno, respektive vyřešeno v minulosti a není zřejmé, z čeho vychází tvrzení žalobce, že se jedná o nepovolený vjezd.

K bodu 10) žalovaný uvedl, že před podáním žádosti o umístění stavby došlo k úpravě záměru, a to ke změně umístění haly na nakládání biomasy. Nedopatřením byly ve výroku územního rozhodnutí uvedeny práce, které nebyly předmětem řízení a pozemek, který není stavbou přímo dotčen. Za tohoto důvodu přistoupil žalovaný k vypuštění podmínky číslo 4. K

údajné kolizi přístřešků a dopravníků nedojde, jelikož, jak je patrné z dokumentace, jedná se o nadzemní dopravník, který bude veden nad stávajícím přístřeškem pro automobily.

K bodu 11) žalovaný uvedl, že stavba skladu biomasy není v dokumentaci, kterou posuzoval stavební úřad, náležitě okótována. Žadatel v průběhu odvolacího řízení doplnil tento chybějící údaj tím, že doložil situaci v měřítku 1:1000, na níž jsou doplněny vzdálenosti zamýšlené stavby skladů od hranic okolních pozemků. Tato situace potvrzuje, že umístění stavby skladu biomasy je v souladu s územním plánem. Nově doložená situace a stejně tak dodatek technické zprávy jsou součástí dokumentace stavby. S novými podklady byly účastníci seznámeni před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalobcem uvedené ustanovení vyhlášky se tohoto řízení netýká.

K bodu 12) žalovaný uvedl, že manipulační plocha není součástí stavby a nebyla předmětem řízení. V průběhu odvolacího řízení žalovaný z údajů katastru nemovitostí ověřil, že pozemek parc. č. 6234/36 k.ú. Varnsdorf je ve skutečnosti stávající zpevněnou plochou, plnící tuto svou funkci již v době zpracování územního plánu města Varnsdorf. Dle katastru je pozemek veden jako zastavěná plocha a nádvoří a úpravy této plochy nejsou plánovány. Vzhledem k tomu vypustil žalovaný tento pozemek z výroku rozhodnutí o umístění stavby.

K bodu 13) žalovaný uvedl, že žalobce netvrdí porušení svých subjektivních práv, a proto k této námitce není legitimován. Žalovaný se v průběhu odvolacího řízení řádně zabýval tím, zda pan S. může být navrhovanou stavbou dotčen na svých právech. Po vyhodnocení důsledků stavby dospěl k závěru, že pan S. nemůže být dotčen ve svých právech a své rozhodnutí odůvodnil.

K bodu 14) žalovaný uvedl, že touto námitkou žalobce netvrdí porušení svých subjektivních práv, a proto k ní není legitimován. Pro účastenství v řízení nepostačuje pouze vlastnictví sousední nemovitosti, vždy musí být současně splněna i druhá zákonná podmínka, tj. možnost přímého dotčení vlastnických nebo jiných věcných práv.

K bodu 15) žalovaný uvedl, že podání žalobce, doručené žalovanému dne 16.5.2011, je vyjádřením k podkladům rozhodnutí, se kterými byl seznámen. O podání vyjádření není správní orgán povinen informovat účastníky. K porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu nedošlo.

K bodu 16) žalovaný uvedl, že po prostudování spisové složky shledal žalovaný nesrovnalosti vzniklé úpravou záměru. Tyto nesrovnalosti byly odstraněny před vydáním rozhodnutí žalovaného. Žalovaný změnil územní rozhodnutí tak, aby bylo v souladu se žádostí žadatele. Žalovaný svým rozhodnutím změnil územní rozhodnutí, avšak neuváděl, že investor žádal o změnu rozhodnutí. Námitka žalobce je v této části nesrozumitelná. Závazné stanovisko místně příslušné vojenské ubytovací a stavební správy nebylo pro řízení potřebné. Dokumentace stavby byla zpracována v souladu s vyhláškou.

K bodu 17) žalovaný uvedl, že odmítá tvrzení žalobce, že se jedná o nestandardní a v mnohém protizákonné jednání. Žalovaný věc podrobně šetřil, a jelikož na základě doplnění spisu shledal podmínky pro změnu rozhodnutí, rozhodl tak, že částečně rozhodnutí změnil a v ostatním potvrdil. Nejednalo se o zásadní změnu, ale o nápravu vad, které v meritu věci neměnily výrok rozhodnutí a pro jejichž nápravu měl žalovaný oporu ve spise.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž mimo jiné uvedl, že co se týká bodu 1), došlo k porušení ust. § 57 odst. 1 správního řádu, neboť v této fázi řízení již nebylo místo pro řešení účastenství samostatným procesním rozhodnutím. Žalovaný měl nepochybně věc vrátit k novému projednání. Poté, co v místním tisku bylo zveřejněno, že investor odstupuje od záměrů rekonstrukce provozu teplárny s využitím biomasy, podal žadatel novou žádost v té samé věci, ve které je použita i většina vyjádření dotčených orgánů

ze zrušeného záměru. Tento zmatečný postup a současné nepřizvání žalobce jako účastníka řízení vede k přesvědčení, že bylo vedeno nestandardní územní řízení. Žalobce dále setrval na svých dosavadních žalobních tvrzeních, která dále rozvedl a poukázal na to, že fotografie, která měla dokazovat vyvěšení informace na vrátnici u vjezdu do areálu, nebyla součástí spisu, do kterého žalobce dne 21.6.2011 nahlížel. V takovém případě, v rozporu s ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona, umístil žadatel ceduli s informací jinak, než mu určil stavební úřad. Vrátnice se nachází na pozemku č. 6234/30 a ne na pozemku č. 6234/38, který určil k vyvěšení stavební úřad. Vrátnice je umístěna minimálně 50 m od veřejné komunikace v areálu teplárny Varnsdorf. Záměr by tedy nebyl umístěn na viditelném místě přístupném veřejnosti ani na místě určeném stavebním úřadem.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se nejprve zabýval procesními námitkami žalobce, neboť řádný a bezvadný proces je cestou k zákonnému a přesvědčivému správnímu rozhodnutí. Námitkou směřující přímo k počátku územního řízení je námitka žalobce č. 4), v níž žalobce uvádí, že nedošlo k řádnému oznámení zahájení stavebního řízení. Ze správního spisu postoupeného žalovaným zjistil soud následující podstatné skutečnosti týkající se uvedeného zahájení územního řízení.

Žadatel podal dne 1.10.2010 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby stavebnímu úřadu s přílohami. Dne 5.10.2010 vydal správní orgán podle § 87 odst. 1 stavebního zákona „Oznámení o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání“ na den 5.11.2010 v 10.00 hod. se schůzkou pozvaných na místě stavby v areálu parkoviště. Do uvedeného oznámení v poučení uvedl, že žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na parc. č. 6234/38 v k.ú. Varnsdorf, a to do doby veřejného ústního jednání dne 5.11.2010. Toto oznámení bylo vyvěšeno dne 8.10.2010 a sejmuto dne 25.10.2010. Součástí spisu i uvedeného oznámení je i výkres č. 2817-1 zachycující situaci při plánované rekonstrukci provozu Teplárny Varnsdorf a.s., u kterého nejsou uvedeny vzdálenosti stavby od okolních pozemků. Tento výkres stejně jako další předložená dokumentace byly vypracovány v květnu 2009. Dále je ve spise protokol z veřejného ústního jednání, v němž je uvedeno, že úkon byl zahájen v 10.00 hod. dne 5.11.2010. Dále je v protokolu uvedeno, že na místě stavby byla vyvěšena územně plánovací informace o návrhu stavby. Na jednání se dostavili účastníci, a to dvě osoby za společnost Trigad, s.r.o., jedna osoba za společnost Velveta Varnsdorf a.s. a jedna osoba za Teplárnu Varnsdorf a.s. Z řad

veřejnosti se nikdo nedostavil. Dle protokolu bylo konstatováno, že nebyly podány žádné námítky ani připomínky. Následovalo vydání územního rozhodnutí stavebního úřadu, jímž bylo umístění stavby povoleno. Součástí rozhodnutí jako grafická příloha je shora uvedený situační výkres č. 2817-1. V průběhu odvolacího řízení žadatel prostřednictvím společnosti Trigad s.r.o. doplnil spisový materiál o „Dodatek k technické zprávě“ doručený žalovanému dne 22.4.2011 s fotodokumentací, doplněním výkresu č. 2817-1 o situování skladu biopaliva proti oplocení pozemku ze dne 14.4.2011, závazným stanoviskem krajské hygienické stanice ze dne 19.4.2011 a sdělením Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, k podlimitnímu záměru podle § 6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ze dne 9.8.2010. Dne 10.5.2011 obdržel žalovaný souhlas vlastníka nemovitostí společnosti Velveta a.s. a žadatele s umístěním stavby, dále i plnou moc udělenou společností Velveta a.s. společnosti Trigad, s.r.o. k jednání ve věci řízení pro územní a stavební povolení. V pořadovém čísle 13 správního spisu žalovaného je žurnalizováno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 10.6.2011, přičemž následuje pořadovým číslem 14 správního spisu žalovaného plná moc, která měla být doručena žalovanému dle obálky dne 18.5.2011 a dále fotografie části okna se třemi vylepenými listinami, žurnalizovaný pod pořadovým číslem 15 spisu, která měla být dle obálky doručena žalovanému rovněž dne 18.5.2011, obě listiny jsou bez průvodního přípisu, je pouze zřejmé, že je zaslal žadatel.

Na uvedený skutkový stav dopadají následující ustanovení stavebního zákona a vyhlášky.

Podle § 87 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání, je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; konání veřejného ústního jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 veřejnou vyhláškou.

Podle § 87 odst. 2 stavebního zákona žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání.

Podle § 87 odst. 4 stavebního zákona obsahové náležitosti informace uvedené v odstavci 2 stanoví prováděcí právní předpis.

Soud uvádí, že prováděcím předpisem je již výše zmíněná vyhláška, která v ustanovení § 8 normuje obsah informace o záměru v území a o podání žádosti o vydání územního rozhodnutí.

Podle § 8 odst. 2 vyhlášky je součástí informace grafické vyjádření záměru, které tvoří situační výkres předmětu územního řízení a jeho vazeb a účinků na okolí, zejména vzdálenosti od sousedních pozemků a staveb na nich, případně též znázornění vzhledu záměru.

Podle § 92 odst. 4 a 5 stavebního zákona po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad předá žadateli jedno vyhotovení územního rozhodnutí opatřené záznamem o účinnosti spolu s ověřenou grafickou přílohou v měřítku katastrální mapy; územní rozhodnutí opatřené záznamem o účinnosti zašle také obci, pokud není stavebním

úřadem, a popřípadě speciálnímu stavebnímu úřadu, který povede stavební řízení. Obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí stanoví prováděcí právní předpis.

Prováděcím předpisem, jež upravuje náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí je opět zmiňovaná vyhláška v ustanovení § 9.

Podle § 9 odst. 5 vyhlášky grafická příloha rozhodnutí o umístění stavby, ověřená stavebním úřadem, obsahuje výkres současného stavu území v měřítku katastrální mapy se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdáleností od hranic pozemku a sousedních staveb, a popřípadě vybranou část dokumentace podle přílohy č. 4 k této vyhlášce. U liniových staveb delších než 1 000 m a staveb zvláště rozsáhlých lze doplnit půdorysné vyznačení stavby na mapovém podkladě v měřítku 1 : 10 000 až 1 : 50 000.

Soud konstatuje, že v daném případě je nesporné, že pro území, v němž má být stavba realizována, byl vydán územní plán. V takovém případě bylo povinností správního orgánu doručit oznámení o zahájení správního řízení pouze žadateli, obci a dotčeným orgánům. Ostatním účastníkům, včetně žalobce, je v územním řízení doručováno veřejnou vyhláškou (srov. § 85 stavebního zákona). Pro územní řízení je ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona stanovena obligatorní povinnost konat veřejné ústní jednání o záměru žadatele umístit stavbu. Účelem ustanovení § 87 odst. 1 a 2 stavebního zákona je zajistit účast veřejnosti na projednání záměru umístění stavby, jejímž předpokladem je zajištění reálné možnosti veřejnosti se s tímto plánovaným záměrem seznámit. Způsob zajištění účasti veřejnosti je zakotven v ustanovení § 87 odst. 2 stavebního zákona publikací záměru na vhodném veřejně přístupném místě. Místo, na něž má být informace o záměru umístit stavbu, může být určeno dvojím způsobem, buď jej určí, tak jako v tomto případě, stavební úřad, nebo ho zvolí sám žadatel. Toto místo, ať už určené stavebním úřadem či žadatelem, musí mimo jiné splňovat kritérium veřejné přístupnosti, což znamená, že místo na němž má být umístěna informace o záměru umístit stavbu, musí být přístupno neurčitému okruhu osob v podstatě bez omezení. V této souvislosti lze odkázat na ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“), a související judikaturu soudů (zejména nálezy ÚS ze dne 3.4.2007, Pl. ÚS 44/06; ze dne 22.3.2005, Pl. ÚS 21/02, www.usoud.cz; rozsudek NS ze dne 2.5.2012, 28 Cdo 561/2012, www.nsoud.cz).

Podle § 34 zákona o obcích jsou veřejným prostranstvím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

Podle názoru soudu musí veřejné prostranství podle § 34 zákona o obcích, stejně jako veřejně přístupné místo podle § 87 odst. 2 stavebního zákona splňovat shodná kritéria, což znamená, že se musí jednat o prostor, který může užívat kdokoli, ať už je občanem obce či nikoliv. K jeho užívání se nevyžaduje žádné rozhodnutí správního orgánu či povolení vlastníka, zejména se bude jednat o náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory s obdobným charakterem a určením k obecnému užívání bez ohledu na vlastnictví (k výkladu obecného užívání viz Hendrych, D. a kol., Správní právo, 8. vydání, C.H.Beck, Praha 2012, str. 308 a násl.). K tomu, aby došlo k naplnění díkce ustanovení § 87 odst. 2 stavebního zákona musí veřejně přístupné místo splňovat vedle veřejné přístupnosti navíc kvalitativní znak vhodnosti, jež musí být poměřován ve vztahu k účelu ustanovení § 87 odst. 2, jímž je umožnit veřejnosti seznámit se záměrem umístit stavbu. Je nutno poznamenat, že není nutno, aby informace byla umístěna přímo na pozemku, kde je plánována stavba, ale měla by být v jeho těsné blízkosti, aby byl naplněn účel zveřejnění informace. Vhodným veřejně přístupným místem tak nemůže být umístění informace v uzavřeném areálu, do něž nemá veřejnost přístup, jako tomu bylo v daném případě. Mezi stranami je nesporné, že

pozemek parc. č. 6234/38 je v uzavřeném areálu Teplárny Varnsdorf a.s., což vyplývá jak ze situačních výkresů, tak z fotodokumentace založené ve správním spise. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na to, že v průběhu odvolacího řízení byla do spisu založena fotografie dokládající, že informace byla zveřejněna na vrátnici areálu, z čehož dovodil, že veřejnost se měla možnost se záměrem seznámit. Vzhledem k tomu, že fotografie, na níž je pouze část okna, je ve spise založena bez jakékoliv průvodní dokumentace, nelze vůbec určit kde se vyfoceně místo nachází a soudu není známo, z čeho žalovaný učinil své závěry. Navíc fotografie je na zadní straně datovaná dne 7.12.2010, tedy až po ukončení řízení před stavebním úřadem, a tak i kdyby se jednalo skutečně o veřejně přístupnou vrátnici, jak uvádí žalovaný, zveřejnění záměru po realizaci veřejného ústního jednání dne 5.11.2010 nemá pro věc význam. Stavební zákon zcela jasně sankcionuje nesplnění informační povinnosti žadatele nařízením nového veřejného ústního jednání. Zákonodárce předpokládal, že stavební úřad sám určí vhodné veřejně přístupné místo v souladu s účelem ustanovení § 87 stavebního zákona, a proto výslovně nespojil určení nevhodného místa k vyvěšení informace ze strany stavebního úřadu s nutností konat nové veřejné ústní jednání, nicméně takový postup stavebního úřadu je však jednoznačně v rozporu s ustanovením § 87 odst. 2 stavebního zákona. Soud tedy konstatuje, že stavební úřad postupoval v rozporu s ustanovením § 87 odst. 2 stavebního zákona, když určil místo pro vyvěšení informace o záměru umístění stavby do uzavřeného veřejnosti nepřístupného areálu, čímž zatížil své rozhodnutí podstatnou vadou řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Dále soud shledal i důvodnou námitku týkající se zachování lhůty k oznámení veřejného ústního jednání podle § 87 odst. 1 stavebního zákona. V daném případě bylo „Oznámení o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání“ vyvěšeno na úřední desce stavebního úřadu dne 8.10.2010 a sejmuto dne 25.10.2010. Posledním dnem 15 denní lhůty pro vyvěšení, po jejímž uplynutí se podle § 25 odst. 2 správního řádu považuje písemnost za doručenou, byl den 23.10.2010. Lhůta podle § 87 odst. 1 stavebního zákona čítající rovněž 15 dnů počala běžet dne 24.10.2010 a uplynula dne 7.11.2010. Prvním dnem, kdy mohlo být veřejné ústní jednání konáno, byl den 8.11.2010. Jednání se však uskutečnilo již dne 5.11.2010, tedy o dva dny dříve. Nebyla tak dodržena lhůta k přípravě na veřejné ústní jednání, která také zajišťuje, aby účastníci řízení či veřejnost mohli dostatečně dopředu upravit svůj program tak, aby se mohli jednání zúčastnit. Soud i v tomto postupu stavebního úřadu shledal vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., které se bude muset stavební úřad v novém řízení vyvarovat.

Soud však shledal ještě další pochybení stavebního úřadu, neboť zveřejněná informace o záměru umístit stavbu musí podle § 8 odst. 2 vyhlášky obsahovat situační výkres předmětu územního řízení a jeho vazeb a účinků na okolí, zejména vzdálenosti od sousedních pozemků a staveb na nich. Situační výkres č. 2817-1 neobsahoval určení vzdáleností od sousedních pozemků a staveb na nich. Tento situační výkres se následně stal podle § 9 odst. 5 vyhlášky součástí územního rozhodnutí, aniž by obsahoval v rozporu s uvedeným ustanovením vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb. K doplnění situačního výkresu došlo až v průběhu odvolacího řízení, aniž by následně žalovaný svým žalobou napadeným rozhodnutím změnil i grafickou přílohu rozhodnutí stavebního úřadu. Součástí územního rozhodnutí ve znění žalobou napadeného rozhodnutí tak zůstala grafická příloha vyhotovená v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 vyhlášky. Soud poznamenává, že právě vzdálenost plánované stavby od ostatních pozemků a staveb je jedním ze sporných bodů předmětného řízení. Uvedeným postupem, spočívajícím v tom, že rozhodnutí stavebního úřadu nezahrnulo do svého územního rozhodnutí grafickou přílohu obsahující vzdálenosti plánované stavby od hranic pozemku a sousedních staveb, zatížil stavební úřad své řízení podstatnou vadou, která

mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Žalovaný pochybil, pokud vadu řízení stavebního úřadu nenapravil.

Ze shora uvedeného vyplývá, že nesprávnou aplikací ustanovení § 87 odst. 2 stavebního zákona a § 9 odst. 5 vyhlášky zatížil žalovaný svůj procesní postup vadami řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., které mohly mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Vzhledem k tomu, že uvedenými vadami je podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zatíženo i rozhodnutí stavebního úřadu, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem shora vysloveným v dalším řízení vázán.

Vzhledem k tomu, že obě rozhodnutí správních orgánů v územním řízení byla soudem zrušena, a proces územního řízení se vrací na svůj počátek, nezabýval se soud dalšími procesními námitkami ani hmotněprávními námitkami žalobce, neboť procesní námitky ztratily svoji relevanci a hmotněprávní námitky bude moci uplatnit žalobce v novém územním řízení. Soud nad rámec uvedeného poznamenává, že žalobce může v územním řízení namítat pouze porušení svých vlastnických práv, nikoliv porušení veřejného zájmu či porušení práv jiných vlastníků sousedních nemovitostí.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. mohl uložit žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Žalobce ani k výzvě soudu náhradu nákladů řízení nevyčísлил, a proto soud uložil žalovanému uhradit žalobci pouze zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, a to v obvyklé lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 10. dubna 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová